

CLUB DE LECTURA

MARGUERITE DURAS L'AMANT

La trobada serà el 29 d'abril
A dos quarts de vuit del vespre
Conductora: Magda Bosch i Rocamora
2010

MARGUERITE DURAS, va néixer a l'Indoxina el 1914, filla de francesos, i va morir a França el 1996. El seu nom literari és el pseudònim de Marguerite Donnadiu. El seu pare, professor, mor quan ella té quatre anys, i la família viu en l'estretor. L'any 1932, es trasllada a París on estudia dret, Matemàtiques i Ciències Polítiques. El 1943 publica la primera de les seves vint novel·les. Des d'aleshores ja no abandona cap de les vies d'expressió en què s'interessa: l'escriptura, el cinema i el teatre. De la seva inesgotable producció narrativa, sempre especulativa, es pot esmentar, en els anys cinquanta, 'Un dic contra el Pacífic' i 'Moderato cantabile'; en els seixanta, 'El vicecònsol' i 'L'amant anglesa'; en els setanta, 'El square' i 'Destruir, dice'; i, finalment, després d'una profunda crisi marcada per l'alcoholisme, tres obres mestres en les quals perfila definitivament l'escriptura nascuda tota del desig: 'L'home assegut al passadís', 'El mal de la mort' i '**L'amant**'. Quaranta-un anys després de publicar la seva primera novel·la, 'L'amant' la van convertir en una autora sol·licitada per tots els públics. I, a més, va rebre poc després, el 1984, el Prix Goncourt. Narració biogràfica emocionant en la qual l'autora expressa, amb la intensitat del desig, la història d'amor entre una adolescent de quinze anys i un ric comerciant xinès de vint-i-sis. Aquesta jove bellíssima, però pobra, que viu a Indoxina, no és altra que la pròpia escriptora que recorda les relacions apassionades d'intensos amors i odis que van lacerar la seva família i que van gravar sobtadament en el seu rostre els implacables solcs de la maduresa.

D'INTERÉS:

Écrire és un recull de cinc textos on Duras reflexiona sobre allò essencial i més sublim de l'aventura d'escriure. Des d'un cert dolor, provocat per l'actitud púdica que manifesta a l'hora de parlar de la seva escriptura, ens lliura les impressions i els condicionants als quals està sotmès el fet d'escriure. I tot això ho lliga constantment als esdeveniments de la seva vida: l'alcoholisme, el dolor, la mort, el marit, els amants, el fill, el pilot britànic mort als vint anys... entre d'altres. Una compilació dels temes recurrents en la narrativa de Marguerite Duras publicada tot just tres anys abans de la seva mort.

| ressenya

La primera part del llibre, la més extensa, recull les reflexions que fa l'autora sobre l'escriptura i ho relaciona amb altres temes com la bogeria, el seu gust per l'alcohol, el món de la infància, el seu odi per l'Alemanya nazi i els seus amants.

Com gairebé en una recepta mèdica, dóna la fórmula de les passes que ha seguit per esdevenir escriptora. Parla amb deteniment de l'espai que ha escollit per consagrar-se a la creació literària, la seva casa a Neauphle-le-Château, de com hi viu i de la seva radical i dolorosa solitud com a condicionants bàsics per desenvolupar la seva activitat literària. Per l'autora, l'escriptura sorgeix d'ella mateixa, del lloc en el qual irromp l'angoixa i la por, on el silenci s'escolta i on les paraules no són suficient.

Amb un ritme lent que es va fent poc a poc a base de petites revelacions, la Duras ens va endinsant en el seu univers amb l'ajut de frases curtes dins d'un estil despul·lat. Una de les grans riqueses de l'obra resideix en la senzillesa del seu l'estil per expressar idees molt complexes. La seva escriptura està dominada per aquestes frases curtes, senzilles, clares i plenes de musicalitat. Les paraules flueixen d'una manera natural, és una escriptura distreta, que corre, que vol atrapar les coses més que dir-les.

La segona part del llibre, "La mort du jeune aviateur anglais", està dedicada a la història d'un jove aviador anglès de vint anys que va morir durant la segona guerra mundial en un petit poble normand que ella coneix. En aquesta història parla del seu horror a la mort, de la seva tristesa per una infància arruïnada i apareix, de nou, la seva reflexió sobre l'escriptura. Les tres petites peces següents: "Roma", "Le nombre pur" i "L'exposition de la peinture", són textos extremadament curts que, amb una enorme capacitat de síntesi, aborden temes essencials com el nazisme, l'estalinisme, el proletariat i el lloc de l'art.

En aquests textos, com ja ho ha fet en la primera part, continua oferint-nos la seva visió sobre esdeveniments de la seva vida que han marcat la seva escriptura fent gala d'un estil cru i contundent que, de manera paradoxal, aconsegueix moments de gran lirisme.

En aquesta obra, Duras ens lliura tant la seva fragilitat com la seva força de dona, de mare, d'amant, de veïna, d'amiga. Es despulla, se'ns mostra tal com és, amb les seves ires, i les seves incomprendiments com, per exemple, davant la mort, tema recurrent en les dues primeres narracions. El llibre es tanca oferint-nos una impressió paradoxal: una dona turmentada, vulnerable, profundament humana i una escriptura construïda rigorosament, que pondera el lloc i l'ús de cadascun dels mots, una escriptura gairebé freda, distant, quasi factual.

Trobar-se en un forat, en les profunditats d'un forat, en una solitud quasi total i descobrir que l'escriptura és l'única cosa que et pot salvar. No tenir cap argument per escriure un llibre cap idea de llibre, és retrobar-se, tornar-se a trobar davant d'un llibre. Una immensitat buida. Un possible llibre davant del no res....

Marguerite Duras

PROGRAMACIÓ

**Projecció de l'entrevista que el periodista Bernat Pivot va fer a Marguerite Duras.

** Tertúlia de la novel·la "L'amant" de Marguerite Duras

** Va de Llibres

** Racó Poètic

Avui Joan Brossa amb "Sextet de les gotes i les passes"

Recitació a càrrec de la Magda. Entrega del sextet fotocopiats